

'Profetisch Woord' serie

brochure 40

*Wie zal de Heere
brengen tot
Zijn heilige berg?*

H.J. VERWOERD

Onderwerp gehouden op de 40^e vergadering van
'Het Profetisch Woord', 6 maart 1993
Herziene uitgave 2005

EEN UITGAVE VAN FOUNDATION ALIYAH

Wie zal de Heere brengen tot Zijn heilige berg?

Het Woord Gods dat we heden uit Jesaja 56 moeten brengen, is een zeer actuele boodschap. Het is inderdaad een Woord Gods voor het heden. Om met de woorden van de gelijkenis van de tien maagden te spreken: het is een onderdeel van de olie in de vaten.

De wederkomst is nabij

De wederkomst des Heeren genaakt. Zijn Koninkrijk staat geopenbaard te worden; Zijn Rijk over Israël en de volken. Maar vooraf zal Hij door een vuurgericht Zijn vijanden verslaan. Nu klemmt de vraag: aan welke kant staan wij? Zullen wij met onze kinderen deze heerlijke tijd beleven, of zullen we met z'n allen in het vuur omkomen. Nu moeten we, ook in dezen, niet luisteren naar wat ons in allerlei theorieën wordt verkondigd. Deze theorieën komen meestal voort uit het ongelooft. Men gelooft niet eens dat er met de wederkomst des Heeren een nieuwe tijd komt, de tijden der wederoprichting aller dingen, waar Petrus over gesproken heeft toen hij vol was van de Heilige Geest, Handelingen 3:21. Aan de andere kant is er ook het veronachtzamen van deze boodschap, doordat men verkondigt dat het geloof in Jezus Christus tot vergeving der zonden genoeg is om aan dit vuuroordeel te ontkomen. Ook deze theorie is zeer gevaarlijk. Men misbruikt alzo de gelijkenis van de tien maagden, en laat het voorkomen als zou Jezus met die vijf dwazen de ongelovigen hebben bedoeld. De gehele Schrift leert het anders.

Eén kudde, één Herder

Hier in Jesaja 56 wijst Gods Woord ons de weg naar deze nieuwe tijd: *“Al wie de Sabbat houdt, dat hij die niet ontheiligt, en die aan Mijn Verbond vasthouden; die zal Ik ook brengen tot Mijn heilige Berg.”* Dan lezen we daarop in het 8e vers: *“De Heere HEERE, Die de verdrevenen van Israël vergadert, spreekt: Ik zal tot hem nog meer vergaderen nevens hen die tot hem vergadert zijn.”* Hieruit wordt duidelijk dat het bovengenoemde een boodschap is voor deze tijd. Israël wordt vergaderd; daar zitten we middenin. Israël wordt vergaderd naar zijn

twalf stammen, maar gelijk worden er nog meer vergaderd, want uiteindelijk staan alle gelovigen op de stam van Israël. Allen die gehoor geven aan deze boodschap, zullen met Israël vergaderd worden. *“Het zal worden één kudde en één Herder”*, Johannes 10: 16.

Vreugde, eer en heerlijkheid

Wat moet het Hem veel pijn hebben gedaan, Israël door Zijn rechtvaardig oordeel te moeten verstrooien. Het doet ons pijn als we een kind moeten straffen, maar het geeft ons ook weer vreugde als de straftijd voorbij is. Vreugde, eer en heerlijkheid is het voor God om Israël weer te vergaderen, en velen met hen. Hij zal daarin laten zien dat Zijn Woorden toch waar zijn. Hij gaat al Zijn beloften vervullen. Tegen allen die vergaderd worden, moeten we zeggen: verheugt u dat u met uw kinderen in deze tijd leeft. Er is een rijke toekomst voor uw nageslacht, tenminste, als u luistert naar een aanwijzing van Godswege. Dit alles is tot Gods eer en ons tot heil. Daarom: *“Verheug u, Zebulon! over uw uittocht, en Issaschar! over uw hutten”*, Deuteronomium 33:18. *“Zebulon trek met vreugde uit! Issaschar ga kwartier maken!”* Zo lezen we het in de Griekse overzetting. Bij een optrekkend leger worden enkelen vooruit gezonden om kwartier te maken. Dan lezen we in het volgende vers, 33:19: *“Zij zullen de volken tot de berg roepen.....”* Over dat vlieden, uittrekken en kwartier maken lezen we ook in Jeremia 50:8: *“Vliedt weg uit het midden van Babel, en gaat uit der Chaldeeën land; en weest als de bokken voor de schapen henen.”*

Noodzakelijke scheiding

Het verheugd uittrekken naar de heilige Berg, is gelijk ook een vlieden, een ontvluchten van het oordeel. Het herstel van Israël geschiedt nu, maar móet ook nu geschieden, anders kan het niet meer. Er moet nu een scheiding komen. Ze worden opgeroepen tot het verkrijgen van een grote zegen, maar gelijk ook weggeroepen van de plaats des oordeels. Zo lezen we ook in Maleáchi 3:18: *“Dan zult gijlieden wederom zien, [het onderscheid] tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen dien die God dient en dien die Hem niet dient.”* Er moet een noodzakelijke scheiding komen. Gelijk lezen we dan ook in het volgende vers, Maleáchi 4:1 (in de Griekse overzetting is dit vers 19 van hoofdstuk 3): *“Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heerscharen, Die hun noch wortel noch tak laten zal.”* Het is dus van groot belang: of dat we gebracht worden tot de heilige Berg, of dat we achterblijven met onze familie, met onze kinderen en kleinkinderen en uiteindelijk in het vuuroordeel omkomen. Dan is gelijk ook ons

geslacht uitgestorven, zoals al die mensen in de dagen van Noach. Nu moeten we deze belangrijke vraag nog beantwoorden: wie zal de HEERE brengen tot Zijn heilige Berg? Het antwoord staat er eigenlijk gelijk bij: *“Al wie de Sabbat houdt, dat hij die niet ontheiligt en die aan Mijn Verbond vasthouden.”*

Geheel nieuwe tijd

Dit zijn twee zaken waar de duivel nu net op uit is om ons daarvan af te houden. Als hij het in het ene niet kan winnen, dan zal hij al zijn best doen om u van het andere af te houden. Is het niet vreselijk dat juist deze twee zaken uit de kerken geweerd worden? Het houden van de Sabbat wordt ketterij genoemd. Wie aan Gods Verbond wil vasthouden en daarbij dus de gehele Schrift inschakelt, die krijgt geen plaats meer in de traditionele Kerk. Het kardinale punt van Gods Verbond is wel dat met de wederkomst des Heeren de tijd niet ophoudt, maar er een geheel nieuwe tijd komt. Welke predikant heeft hier nog het gezicht op, en zo ja: wie durft dit duidelijk van de kansel te prediken? Zij die geen geloof hebben om dit uit te dragen, of zelfs dit inzicht geheel missen, zullen vanzelf niet aan het houden van de Sabbat toekomen, want dat vraagt gehele overgave aan God en Zijn Woord. En dit ten koste van veel waar wij ons vertrouwen op stellen.

Sabbat en Verbond

De Sabbat houden en aan het Verbond vasthouden zijn wel twee zaken, maar behoren beide tot het ene Verbond van God. Een verbond heeft altijd twee zijden. Zo is het ook met Gods Verbond. God zegt in Zijn Verbond tot ons: *“Ik zal...”*, maar gelijk zegt Hij ook: *“Gij zult...”* Nadat God op allerlei manieren tot het volk van Israël gesproken had vanuit Zijn Verbond: *“Ik zal”*, lezen we ook in Exodus 34:28: *“En Hij schreef op de tafelen de woorden des Verbonds, de tien woorden.”* *“Gij zult...”* Daar is ook het Gebod van de Sabbat bij. Op allerlei manieren heeft de Kerk geprobeerd om onder dit Gebod uit te komen, om het houden van de eerste dag der week in plaats van de Sabbat, te rechtvaardigen. Eén van de gevolgen is wel geweest dat er Christenen zijn gekomen die zeiden: wij hebben met de Wet niet meer te maken, die is in Christus vervuld. Dit is vanzelf grote dwaasheid.

In steen geschreven

Als Christus voor ons de Wet vervult, dan wil dat zeggen: wij hebben door Zijn leven en sterven een vervulde Wet op onze rekening. Door Zijn sterven is onze schuld verzoend, en door Zijn leven is ons leven geheiligd. Wil dit nu zeggen dat we er verder maar op los leven? Neen, dit laat de liefde Gods in ons hart niet

eens toe. Bovendien is aan het onderhouden van Gods Geboden een groot loon toegezegd. Maar buiten deze bovengenoemde dwaasheid zijn er toch veel Christenen die gevangen zitten in de mening dat toch het vierde Gebod wel wat schaduwachtig in zich heeft. Zelfs Johannes Calvijn, de grote hervormer uit de 16^e eeuw, was daar niet vrij van. Al in mijn jeugd, toen ik met graagte de boeken van Calvijn las, kon ik hem op dit punt toch geen gelijk geven.

Dit punt, als zou het vierde Gebod schaduwachtig zijn, speelde vooral in de Sabbatsstrijd in de 17^e eeuw. Men kon toen niet tot overeenstemming komen in hetgeen nu in Christus vervuld was en wat niet. Men verstond de woorden van Paulus niet, die we lezen in Kolossensen 2:16 en 17: *“Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest[dags], of der nieuwe maan, of der Sabbatten. Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.”* Dit wil gewoon zeggen dat alles wat in de wetten van Israël schaduwachtig was, in Christus is vervuld. We lezen hier “stuk”, dat komt van het Griekse woord ‘meros’, dat wil zeggen ‘deel’. De geboden feesten onder Israël en ook de Sabbat, waren belast met een deel ceremoniële wetten en regels. Dit deel was schaduwachtig, maar niet de feiten zelf. Paulus wil zeggen: over die dingen moeten we elkander niet oordelen of we ze nog houden, ja dan nee. Dit houdt vooral in dat de Sabbat, die op stenen tafelen is geschreven, volledig blijft staan. Aan dit Gebod mag geen letter veranderd worden. Maar aan al het andere zijn we niet meer gebonden.

Een verzamelteken

Het is een Godswonder dat het Joodse volk ondanks verstrooiing en vervolging toch alle eeuwen aan de Sabbat heeft vastgehouden. Helaas kan men dit van de verloren stammen niet zeggen. Zij zijn als het ware in het heidendom opgelost. Maar we mogen toch geloven dat er velen van hen door de eeuwen heen met het Evangelie in aanraking zijn gekomen. Maar met het Christendom zijn ook zij tot het houden van de zondag, als rustdag, gekomen. Het is niet buiten Gods voorzienig bestel dat juist in deze tijd de Sabbat weer terugkomt. De Sabbat wordt nu bijzonder een verzamelteken voor de verloren stammen en al de anderen die door hun geloof in Christus op de stam van Israël staan. Het onderhouden van de Sabbat behoort alzo tot de nieuwe wijn waarover de Heere Jezus sprak. Deze nieuwe wijn is zo krachtig dat de oude zakken hem niet kunnen verdragen; zij gaan scheuren.

Buiten de legerplaats

Het nieuwe wat ons nu geschonken wordt, wordt niet meer verdragen door het oude kerkelijke leven, waar men zich in allerlei bochten wringt om alles maar bijeen te houden. Zo mogen allen die de Sabbat gaan houden, loskomen van al het antichristelijke dat binnen de Kerken is. We hebben jaren gearbeid om de boodschap van het profetisch Woord daar gestalte te doen krijgen. Zo heeft ook Jezus onder het volk der Joden gepredikt: *“Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede [dient]! Maar nu is het verborgen voor uw ogen”*, Lukas 19:42. Wat heeft Hij al geleden alvorens Hij de werkelijke lijdensbeker moest drinken. Buiten de poort heeft Hij geleden; met Zijn bloed heeft Hij het volk geheiligd, zegt de Hebreënbrief. Wat Hij met Zijn prediken niet kon bereiken, heeft Hij bereikt in Zijn sterven. Maar dan staat er zo opmerkelijk: *“Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende”*, Hebreëen 13:13. Ook wij worden nu geroepen om buiten de legerplaats ons werk voort te zetten. Zo worden we één met Hem in het lijden, maar daarop mogen we ook vrucht verwachten.

Versterking

Wij houden de Sabbat niet om daarmee onze zaligheid te verdienen, zoals ons wel verweten wordt, maar wij *“verkiezen te doen hetgeen waartoe de HEERE lust heeft”*, Jesaja 56:4. We hebben, naar onze roeping, in de Kerk jaren gezocht om er plaats voor het profetisch Woord te vinden. Nu worden we geroepen om een plaats te bereiden voor degenen die het profetisch Woord zoeken. Buiten de legerplaats moeten we ons werk voortzetten. Maar we zijn niet ontmoedigd, want we ontmoeten er de kracht Gods. We lezen in Lukas 22:43, toen Jezus worstelde in Gethsémané: *“En van Hem werd gezien een engel uit de hemel, die Hem versterkte.”* Na alle beklag en verguizing van de laatste tijd, weten we ook wat zo'n versterking betekent, anders hadden we het ook niet kunnen volhouden.

Teken van verzameling

Toen Jezus op weg was naar Golgotha, zo lezen we in Lukas 23, weenden de vrouwen van Jeruzalem en beklaagden zij Hem. Maar Jezus zei: *“Gij dochters van Jeruzalem! Weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen.”* Dan volgt het oordeel over Jeruzalem. Nu gaat het in omgekeerde zin: nu komt het oordeel Gods hier over het Westen. Kerk van Nederland: spreek niet meewarig over degenen die de Sabbat gaan houden. Misschien weent u wel en zegt u: nu gaat het verkeerd met het Profetisch Woord. Hoe vat u dan deze profetie op: *“Al wie de Sabbat houdt dat hij die niet ontheilige..... die zal Ik ook brengen tot Mijn heilig Berg?”*

Maar er staat nog meer: alleen met het houden van de Sabbat komen we er niet, zullen we ook niet gebracht worden tot Gods heilige Berg. De Sabbat wordt nu het teken van verzameling. De Joden die reeds in de Messias geloven, de verloren stammen en alle overige Christenen worden opgeroepen om zich rondom dit teken te verzamelen. Overigens is dit geen vreemd teken. We zijn iedere zondagmorgen, alle jaren door, in de Kerk opgeroepen om de zevende dag als Sabbat te houden. Nu geeft ons Gods Geest in een wonderlijke weg deze dag terug. Daardoor is deze dag voor ons nu bijzonder een teken. Maar God vraagt in dezen van ons meer; doch daarover straks.

Psalm 119

Is er nu nog een boodschap van God aan de Kerk van Nederland? Ja, hetgeen we lezen in Jeremia 15:19b: *“Laat hen tot u wederkeren, maar gij zult tot hen niet wederkeren.”* Jeremia moest Gods Woord volledig handhaven. Zo mogen ook wij niets van onze boodschap afdoen, voor zover die op Gods Woord gegrond is. We moeten bij ons vaandel blijven staan, en ook op alle levensterreinen het teken van de Sabbat laten zien. Laten zien dat wij de Sabbat houden op de zevende dag, en dat wij deze dag ook houden zoals Jezus die gehouden heeft. We moeten er ons steeds voor wachten dat we aan dit gebod niet iets menselijks toevoegen. Daar had Jezus ook gedurig tegen te strijden. Het kan nuttig zijn dat we dit gebod steeds goed lezen en ook verstaan hoe Jezus de Wet heeft verklaard; dan komen we bij Psalm 119 uit. We lezen daar ook in vers 96: *“Uw gebod is zeer wijd.”* Zo mag ook deze heilige dag niet beperkt worden door menselijke afbakening. Jezus liet zich op de Sabbat ook niet beperken in Zijn werk. Samenkomen met twee of drie is genoeg om Jezus in het midden te hebben, maar daarmee is onze taak niet volbracht. We moeten ook naar buiten laten zien wat voor ons de Sabbat betekent.

Een jaloers God

We worden vervolgens geroepen om niet alleen de Sabbat te houden, maar ook om aan Gods Verbond vast te houden. De Sabbat houden op zich zegt eigenlijk niets als we niet gelijktijd aan Gods Verbond vasthouden, want de Sabbat is een teken van het Verbond. Zes dagen werken en daarna een dag rust beeldt de wereldgeschiedenis uit: Zesduizend jaar wereldgeschiedenis van werken, zal gevolgd worden door een grote wereldsabbat, 'de Sabbatismos' (de rust) waarover we lezen in Hebreëen 4:9. Het komt er nu op aan dat we dit geloven, dat we vasthouden aan datgene wat God ons heeft beloofd. Reeds in de hof van Eden klonk het: *“Ik zal....”* Al de latere beloften die gedaan zijn, zaten reeds in deze Moederbelofte besloten. Het gaat er nu niet om dat we dit alles uitwerken;

dat kunt u vinden in onze andere geschriften en onderwerpen. Het gaat er nu over hoe noodzakelijk het is dat we Gods beloften geloven.

Allereerst is hier Gods eer in het geding. De HEERE God is een jaloez God en vraagt van ons dat we Hem op Zijn Woord geloven. We kunnen ons in dezen er nooit op beroepen dat dit geloof ons geschonken moet worden. Als we Zijn Woord niet geloven, is dat voor honderd procent onze schuld, maar als we deze boodschap, de boodschap van het Verbond, wel geloven, is het ook honderd procent genade van God. Dit is een Goddelijk geheim dat alleen degenen kennen die er achter gekomen zijn. Nu zijn er binnen de kerken gelukkig nog wel mensen die niet vreemd zijn om Gods beloften te geloven omtrent hun persoonlijke zaligheid, maar er ligt wel een sluier over. Dit kan ook niet anders, want de volle rijkdom van Gods Verbond betreffende het komende Rijk van de Messias, wordt van de kansels niet gepredikt, maar veeleer tegengesproken.

Twee zaken

Samenvattend moeten we zeggen: Verbond - Sabbat - Koninkrijk van God. Het houden van de Sabbat op de zevende dag, is in de Gemeente des Heeren verplaatst naar de eerste dag der week. Mede daardoor is het gezicht op de volle rijkdom van het Verbond verduisterd en het Koninkrijk Gods uit het oog geraakt. Juist deze twee zaken die de profeet Jesaja benadrukt als noodzakelijk in verband met de toekomst des Heeren, worden in de kerken als een dwaling gezien. Deze twee zaken mogen niet gescheiden worden. Als we alleen de Sabbat houden, dan zijn we er niet. Er wordt van ons allereerst gevraagd dat we vasthouden aan Gods Verbond. Vanuit dat geloof gaan we dan ook de Sabbat houden. Als we de Sabbat houden zonder dat we vasthouden aan Gods Verbond, lijken we op de rijke jongeling, die tot Jezus kwam met de vraag om nog meer te doen als dat hij al deed. Er staat dat Jezus hem beminde, omdat hij Gods Wet onderhield, maar hij kon nochtans niet voldoen aan de eis die Jezus hem stelde. Overigens een eis die voor een ieder verschillend is. Het gaat er maar om: waar stellen we ons betrouwen op.

Dunne Bijbel

Vasthouden aan Gods Verbond houdt in dat we vertrouwen op God en Zijn Woord voor waar houden. Dat we vanuit Gods beloften de Sabbat houden; dat we geloven dat Zijn Rijk komt. Zoals na zes werkdagen de Sabbat komt, zo zal er ook een wereldsabbat komen. Velen zijn heden bezig met de dingen der toekomst, mede ook door de terugkeer van Israël, maar doen dit niet vanuit het Verbond. Het Verbond lijkt dan alleen maar te zijn voor het Joodse volk, en niet

voor de verloren stammen en allen die uit de Heidenen op de stam van Israël zijn geënt. Het Verbond zegt hen dan ook niets, en het houden van de Sabbat evenmin. Als we deze lijn doortrekken, dan houden we uiteindelijk maar een dunne Bijbel over. Met het oog op de toekomst des Heeren kunnen we zeggen: we houden niets over.

Langs ordelijke weg

Weet u wat nu zeer belangrijk is? *“Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt!”* Dit vinden we aan het eind van elk van de zeven brieven aan de zeven Gemeenten in het boek Openbaring. De HEERE heeft door Zijn Geest ons ook nu nog wat te zeggen, maar de vraag is wel: hebben we oren om te horen? Vele groepen en gemeenten hadden al een leer opgebouwd alvorens de Geest tot de Gemeente heeft gesproken om ons terug te geven wat we al eeuwen kwijt waren. Zij hebben nu geen oren om te horen. De Kerken hebben ook alles al vastliggen in hun belijden. Nu is dit op zich niet verkeerd, als we maar genegen zijn om naar Gods stem te luisteren. Als wij Gods Woord in huis hebben, dan spreekt God ook altijd nog tot ons in Zijn Woord. Maar op bepaalde tijden spreekt Hij ook door de Geest; dan maakt die Geest Gods Woord geheel nieuw voor ons. Als de Geest ons overtuigt heeft dat de zevende dag de Sabbat is, dan moeten we die ook langs ordelijke weg gaan houden. Ik zeg met opzet: langs ordelijke weg. Daarmee zeg ik niet dat we het maar moeten afwachten om daartoe over te gaan, totdat het vanzelf gaat. Het gaat nooit zonder strijd. Deze strijd kan alleen in Gods kracht gestreden worden.

Getrouwheid bewijzen

Als we zien op de beloften die we lezen in de zeven brieven aan de zeven Gemeenten (Openbaring), dan wordt deze strijd wel beloofd. Voor degenen die nog een kerkelijk ambt bekleden, zal de strijd dan ook zwaar wezen. Maar wat denken we dan soms van degenen die leefden ten tijde van de zeven Gemeenten? We lezen daar bijvoorbeeld in Openbaring 2:10: *“Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. Ziet, de duivel zal (enigen) van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht wordt; en gij zult een verdrukking hebben van tien dagen. Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens.”* Zonder strijd geen kroon! Het moet ons eigenlijk een grote vreugde zijn dat wij nu in de gelegenheid zijn om ter wille van Gods Woord onze getrouwheid te bewijzen aan Hem, Die voor ons getrouw geweest is tot de dood, ja de dood des kruises. Als wij iets gaan doen, dan moeten we niet allereerst vragen wat de gevolgen zijn, maar wat de wil Gods is. Hij zal ons dat wel door Zijn Geest bekend maken. Maar wij moeten ons wel wachten dat we de zaak voor Gods aangezicht niet

bemantelen, want dan kan de Geest niet antwoorden. Als wij vragen hebben, dan moeten we, net als Hizkia, de brieven open en bloot voor Gods aangezicht neerleggen. Als we er van overtuigd zijn dat we de Sabbat moeten houden in plaats van de eerste dag der week, dan moeten we die ook gaan houden, maar, zoals al gezegd, langs ordelijke weg. Wij van het Profetisch Woord waren daarvan al in 1988 overtuigd, maar wisten ook dat we op Gods tijd moesten wachten; dat Die ons deze dag zou teruggeven. Dat is nu duidelijk gebleken; daar is geen twijfel aan. We kunnen nu niet langer uitstellen, maar moeten hiervoor wel allen een offer brengen, een kerkelijk offer.

Scheiding maken

We moeten goed beseffen dat het terugkomen van de Sabbat in haar volle waarde, een teken is van de toekomst des Heeren. Dat kunnen we uit Jesaja 56 toch ook weten. De Heilige Geest gaat nu een scheiding maken; dat maakt de zaak wel heel ernstig. De Heere Jezus heeft Zelf ons gewaarschuwd, Lukas 21:34 *“dat die dag ons niet onvoorziens overkome.”* Als alles in ons leven gewoon doorgaat, ook ons kerkelijke leven, dan zitten we zeker op een verkeerd spoor. Als de zorgvuldigheden van het leven bij ons de overhand hebben, dan gaat de Geest ons voorbij; Die heeft bij ons dan geen aanknopingspunt. Neem deze vraag mee naar huis: *“Wie zal de HEERE brengen tot Zijn heilige berg?”* Kunt u daar een ander antwoord op geven dan wij in dit onderwerp u hebben voorgehouden?

Vruchtbare kroon

Kom tot een kordaat besluit en regel dit in uw gezin. Spreek er ook met uw familie over. De tijd is toch zo ernstig. Bekleedt u een ambt, spreek ook daar uw mening en boodschap vrijuit. Handel ook daar naar uw beginsel, maar regel wel alles ordelijk. Gods Geest kan wonderen doen, maar zo niet, ook dat verandert uw beginsel niet. Het verschil tussen de waarheid en leugen is maar heel gering. Als de martelaren iets hadden toegegeven, hadden ze geen martelaar behoeven te zijn. Eén verkeerde stap in ons leven, kan ons op een heel andere plaats doen uitkomen. Wij zijn mensen die onze eigen eer zoeken, maar beseffen we het wel dat de vruchtbaarste kroon de martelaarskroon is? Als we toegeven om des beginsels wil, dan heeft dat een knagend geweten tot gevolg, maar als we lijden om Christus wil en om des Evangelies wil, dan geeft dat een vrij geweten, en in de dag des Heeren een vruchtbare kroon. Nu zult u zeggen: daar moet het bij ons niet om gaan. Maar dan antwoord ik toch dat Mozes zag op de vergelding van het loon. Dit heb ik in het leven geleerd: dat toegeven kwade gevolgen heeft,

maar vast staan in de zaak des Heeren doet ons wonderen ervaren. De Heere zegene Zijn Woord!

H.J. Verwoerd

Andere uitgaven

Boeken

- A Naar een nieuwe bedeling of Gods Woord over de toekomst - H.J. Verwoerd.
132 blz. geb. €7,50
- B Vliedt uit het Noorderland! - H.J. Verwoerd.
Tekst-voor-tekst-verklaring van het boek Openbaring.
600 blz. geb. €25,00

Brochures

Profetisch Woord Serie - H.J. Verwoerd (tenzij anders vermeld).

Een schriftelijke weergave van veertig gehouden lezingen.

± 10 - 20 blz. geniet gratis

- 1 Artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis onder de loep van de Schrift.
- 2 Israël - Gemeente: een Eenheid.
- 3 De twaalf stammen Israëls herenigd.
- 4 De komst en de wederkomst van de Heilige Geest - J.C. de Jong.
- 5 Geen reiniging vóór, dan reiniging dóór het vuur.
- 6 Verwachtende en haastende..... (2 Petrus 3:12).
- 7 De Messias en Zijn vrederijk.
- 8 De wortels en de takken van de antichrist.
- 9 Deze is de antichrist.
- 10 De Sabbat is gemaakt om de mens.
- 11 De kracht en de toekomst van onze Heere Jezus Christus.
- 12 Ziet, de Bruidegom komt, gaat uit Hem tegemoet!
- 13 De opstanding der doden in het Duizendjarig Rijk.
- 14 Bijtijds ontvlieden en geschreven ten leven te Jeruzalem.
- 15 Ziet toe, dat u niemand verleide.
- 16 De Geest der Waarheid is ook de Geest der Toekomst (Johannes 16:13-14).
- 17 Wat is de breuk van Sion, en wie zal er in de bres staan?
- 18 Wat wij geloven en belijden aangaande de toekomst van onze Heere Jezus Christus.
- 19 Kerkelijk Nederland sluit zich toe, evenals Jericho.
- 20 De toekomst in het licht van het Verbond Gods.
- 21 Op, op, vliedt toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE!
- 22 Gedenkt aan de vrouw van Lot (Lukas 17:32).

- 23 De nieuwe hemel en aarde naar Zijn belofte.
- 24 Wat de Heere Jezus gezegd heeft over de hel.
- 25 Jeruzalem in verhouding tot Harmagéddon.
- 26 Het Nieuwe Verbond met het Huis van Israël en het Huis van Juda.
- 27 Babylons val / Achtergrond en doel van de reis naar Rome - H.J. Verwoerd / ds. J. den Admirant.
- 28 Het radicale en bijzondere van Jezus' boodschap voor onze tijd.
- 29 Het Heilig Avondmaal in het licht van de toekomst.
- 30 Het oordeel ontvlieden en de zegen beërven.
- 31 De enige toekomst voor de jeugd.
- 32 De hoer op het beest, totdat...
- 33 Mag Jezus in Zijn Gemeente ook nog iets zeggen?
- 34 Hoe en wanneer wordt de Gemeente weer één met Israël? / De zekerheid en het geheim van Israëls overwinning - H.J. Verwoerd / ds. J. den Admirant
- 35 Het Hogepriesterschap van Jezus op aarde ontkracht / Het Koningschap van Jezus op aarde geloofend - ds. J. den Admirant / H.J. Verwoerd.
- 36 Een boodschap van de Eeuwige God aan het Joodse volk.
- 37 Een boodschap van de HEERE God aan ons hier in het westen!
- 38 De Sabbat: hèt teken voor de Dag des Heeren.
- 39 Waarom en hoe houden we de zevende dag als Sabbat?
- 40 Wie zal de HEERE brengen tot Zijn heilige berg?

Bijbelbesprekingen - H.J. Verwoerd.

Tekst-voor-tekst-verklaring van de apostolische brieven.

- Hebreëën.
8-delig 324 blz. geniet € 8,00
- Jakobus.
3-delig 104 blz. geniet € 3,00
- Petrus.
5-delig 188 blz. geniet € 5,00
- Johannes.
5-delig 170 blz. geniet € 5,00
- Judas.
40 blz. geniet € 1,00

Diversen - H.J. Verwoerd (tenzij anders vermeld).

± 20 - 60 blz. geniet gratis

- C Alarmkreet aan de Kerk van Nederland.
Algemene oproep tot een nieuw belijden inzake de toekomst.
- D Het Verbond Gods.
Verbondsbeschouwing in verband met de toekomst.
- E De straf over de goddelozen.
Deze leer naar oorsprong en einde geheel uit de Schrift opgebouwd.

- F Bloemlezing uit de geschriften van ds. H.O. Roscam Abbing.
Ds. Roscam Abbing was van 1915-1939 Ned. Herv. predikant te Arnhem.
Wat hij gezegd heeft in verband met de toekomst.
- G De leer van de 'opname der Gemeente' in Bijbels licht.
- H De antichrist en de vele antichristen weerstreven het Rijk van Christus.
- J Enkele gedachten over het Verbond - J.C. de Jong.
- HP Een nabeschouwing over Hemelvaart en Pinksteren.
- K Kort verslag van mijn roeping.
- M De profetische boodschap van de Romeinenbrief / De profetische stemmen in de Ned.
Herv. (Geref.) Kerk na 1816 - ds. J. den Admirant / H.J. Verwoerd.
- N Het noodzakelijke onderscheid tussen mannen en vrouwen.
- O Jeruzalem: verleden, heden en toekomst - W.J. Verwoerd / H.J. Verwoerd.
- P Het weer verenigd worden van Juda en Israël.
- Q Gods Verbond met het Huis van Oranje.
- R Van Sabbat naar zondag - F. van der Velden

Foundation Aliyah
Postbus 2
6100 AA Echt
Telefoon: 06 - 13 70 2806
Website: www.aliyah.nl
E-mail: info@aliyah.nl
Rekening: Postbank 79 48 217
ABN-AMRO 45 76 45 342

